

מאורות אל העבר

ח אדר תשי"ד | 11/02/1954

נתן אלבז

בבוקר ח' באדר א' תשי"ד (11.2.1954) היו החיילים בבסיס הטירונים של חטיבת גבעתי עסוקים בעבודות ארגון ותחזוקה. שניים מהם נתבקשו לאסוף את הרימונים שחולקו קודם לכן לחיילים, ולהחזירם למחסן. לפתע, נשמעה נקישה. אחת מנצרות הרימונים השתחררה. החייל נתן אלבז לא היסס לרגע. הוא הבין כי הוא וחברו, שעסקו בפירוק הרימונים באחד האוהלים, נמצאים בסכנת חיים. מאידך, הבין אלבז כי אם יזרוק את הרימון מחוץ לאוהל ייפגעו רבים. הוא אחז את הרימון וזינק עימו לתעלה סמוכה, ואז אירע הפיצוץ. כשהתפזר העשן, ראו חיילי הבסיס את גופתו של נתן, שסוכך בגופו על הרימון ומנע אסון המוני. נתן אלבז, שעלה לבדו מהעיר ספרו שבמרוקו כמה חודשים קודם לכן, הפך לסמל. בתקופה שבה התמודדו רבים מעולי מרוקו עם קשיי הקליטה ועם חברה שלא תמיד ידעה לכבדם ולהוקירם כיאות, הוכיח אלבז שגבורתם של העולים איננה נופלת מזו של ילידי הארץ הוותיקים. לנתן אלבז הוענק עיטור הגבורה לאחר מותו. מחנה צבאי גדול ליד באר שבע ורחובות בערי ישראל נקראו על שמו.

מאת GPO photographer - ויקפדיה

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il

